

Droog en arm

De in heel Duitsland bedreigde Nachtzwaluw voedt zich met name met vlinders en motten, waarop hij in de schemering jaagt door ze met zijn snavel uit de lucht te vangen.

Bron: Frank Hecker

Under zware omstandigheden is hier in het heidelandschap een buitengewone leefgemeenschap samengekomen. Zo groeien op de droge, arme bodem alleen speciaal aangepaste planten, die maar weinig voedingsstoffen nodig hebben en strategieën hebben ontwikkeld tegen bijtschade door grazende dieren.

In de late zomer, als de lila Bezemheide volop in bloei staat, kan men gemakkelijk vergeten hoe moeilijk het is om hier te overleven. Alleen met behulp van een schimmelwortel lukt het om nog wat voedingsstoffen aan de arme bodem te onttrekken. Zelfs de grazende schapen benutten de Bezemheide in hun voordeel: het aanvreten verjongt de takjes en er valt maar weinig op de bodem waaruit zich ruwe humus zou kunnen vormen. Te veel voedingsstoffen verdraagt deze plant namelijk helemaal niet!

Waar de Bezemheide groeit, is het Gemarmerd heide-uiltje nooit ver weg. Deze zeldzame vlinder is aan deze plant gebonden, omdat de rupsen zich uitsluitend met de plantendelen van deze heidesoort voeden. Ook de Metaalvlinder is op de Bezemheide aangewezen: hij laat zijn rupsen aan de punten van de scheuten van deze plant overwinteren. Maar zodra ze verpopt

zijn, moeten ze goed oppassen! Want deze kleine vlinders zijn een geliefde prooi voor de Nachtzwaluw. Ook deze zeldzame trekvogel maakt deel uit van de buitengewone leefgemeenschap die hier in de Teverener Heide een waardevol toevluchtsoord vindt.

De rups van het Gemarmerd heide-uiltje voedt zich met de plantendelen van de Bezemheide. Om niet op te vallen, heeft hij een goede camouflage ontwikkeld.

Bron: Frank Hecker